

Polletni obračun 1977

Obračun za prvo polletje izkazuje boljši poslovni rezultat kot v enakem obdobju preteklega leta in tudi boljši rezultat kot je predvideno s planom. Izjema je TOZD Mojstrana, ki izkazuje slabši rezultat zaradi nizkega kritja pri vhodnih in garažnih vratih, plan pa tudi ni izpolnjen, ker prodaja Miko garnitur še kar ni stekla.

Boljši poslovni rezultat je dosežen zaradi močnega porasta prodaje v vseh TOZD, kar je v primerjavi z nižjim porastom stroškov (predvsem fiksnih) vplivalo na večji čisti dohodek in s tem tudi na večji ostanek dohodka za sklade.

Obračun za polletje 1977 je sestavljen po plačani realizaciji in je enako veljalo že v letu 1976. Ker pa je za polletje 1976 veljal škov za doseženo realizacijo, je

zaradi boljše primerjave obračun preračunan na fakturirano realizacijo. Podatki za polletje 1977 v primerjavi z enakim ob-

dobjem preteklega leta in v pridružen način ugotavljanja stroškov s planom za leto 1977 izkazuje za podjetje v celoti:

(v tisoč din)

	zneski		indeksi		
	1976	plan 1977	1977	1977/1976	1977/plan 77
1. Celotni prihodek	146.770	192.361	205.786	140	106
2. Porabljena sredstva	108.683	140.450	148.637	137	105
3. Dohodek	38.087	51.911	57.149	150	106
4. Zakonske in pogodb. obveznosti	6.622	8.720	9.431	142	108
5. Čisti dohodek	31.465	43.191	47.718	152	110
6. Delitev čistega dohodka:					
— za osebne dohodke	25.275	34.744	36.407	144	105
— za stanovanjski prisp.	1.581	2.345	1.495	95	64
— za sklad skup. porabe	350	984	1.000	286	102
— za posl. sklad TOZD	1.709	1.750	5.236	306	299
— za posojilo skladu feder.	1.950	2.183	2.135	109	98
— za rezervni sklad	600	1.185	1.445	241	121

Po TOZD do doseženi ob polletju 1977 sledeči rezultati:

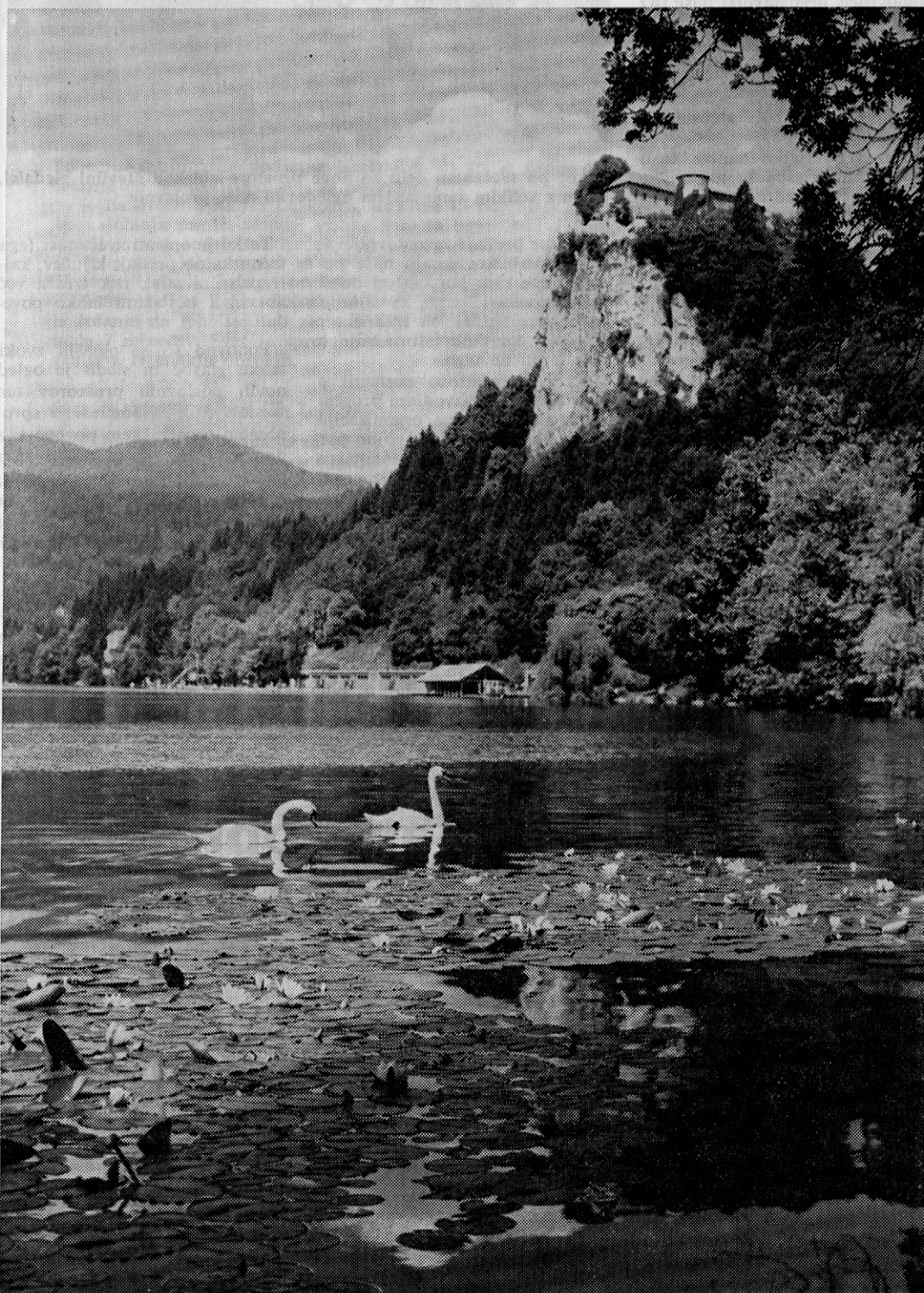
	Bohinj	Rečica	Mojstrana	Podnart	Trgovina
1. Celotni prihodek	78.244	69.447	10.501	16.679	20.802
2. Porabljena sredstva	52.131	51.484	9.082	12.597	18.434
3. Dohodek	26.113	17.963	1.419	4.082	2.368
4. Pogodbene in zakonske obveznosti	4.053	3.331	280	614	605
5. Čisti dohodek	22.060	14.632	1.139	3.468	1.763
6. Delitev čistega dohodka:					
— za osebne dohodke	16.244	10.775	1.753	2.434	728
— za stanov. prisp.	672	446	64	100	30
— za sklad skup. porabe	541	357	—	86	16
— za poslovni sklad	2.836	1.654	—	570	854
— za posojilo federaciji	1.063	873	—	162	37
— za rezervni sklad	704	527	—	116	98
7. Izguba	—	—	678	—	—

Po TOZD so v primerjavi s preteklim letom in v primerjavi s planom za leto 1977 doseženi sledeči rezultati: (v tisoč din)

	1976	plan 1977	1977	indeksi	
				1977/1976	1977/plan 77
Bohinj					
1. Celotni prihodek	59.522	71.442	78.244	131	110
— od tega izvoz	28.329	—	37.137	131	—
2. Proizvodnja po DIS cenah		71.259	69.465		97
— plošče		71.259	31.698		100
— pohištvo		12.045	11.362		94
— žaga		20.503	1.589		105
— iso-span		4.587	3.337		73
— kovinski oddelek		2.346	1.476		63
3. Proizvodnja po količini:					
— plošče m ²	227.469	301.130	299.405	132	99
— obloge m ²	31.202	30.110	83.123	266	276
— lesna moka ton	90	100	109	121	109
— žagan les m ³	14.049	13.550	14.261	102	105
— isospan zidaki kom.	203.505	260.980	186.120	91	71
Rečica					
1. Celotni prihodek	49.604	60.774	69.447	140	114
— od tega izvoz	7.830	—	3.370	43	—
2. Proizvodnja po DIS cenah		49.519	52.043		105
— vrata		33.206	34.829		105
— žaga		16.313	17.214		106
3. Proizvodnja po količini					
— vratna krila kom	45.896	74.150	77.428	168	104
— podboji kom	18.121	32.625	34.425	189	105
— žagan les m ³	8.761	8.585	8.970	101	104
— obloge m ²	29.661	88.980	92.792	313	104
Mojstrana					
1. Celotni prihodek	6.659	12.891	10.501	158	81
— od tega izvoz	84	—	—	—	—
2. Proizvodnja po DIS cenah	—	10.782	9.832	—	91
3. Proizvodnja po količini					
— vhodna vrata	3.347	3.658	3.781	113	103
— garažna vrata	764	741	615	83	83
— MIKO elementi	2.784	4.940	1.504	54	30
Podnart					
1. Celotni prihodek	9.420	10.996	16.679	177	154
— od tega izvoz	1.200	—	660	55	—
2. Proizv. po DIS cenah	—	12.998	14.932	—	115
— žaga	—	5.060	4.370	—	86
— obloge in zaboji	—	7.938	10.562	—	133
3. Proizvodnja po količini					
— žagan les m ³	3.445	3.610	2.741	80	76
— obloge m ²	44.170	96.395	112.206	254	116
— zaboji m ³	1.465	1.570	1.431	98	91

Iz primerjalnih podatkov je razvidno, da je celotni dohodek kar za 40 % večji kot leto prej in da so visoko presegle lansko realizacijo vse TOZD. Drugačna je slika pri izpolnitvi plana, kjer je podjetje v celoti plan doseglo 106 %, po TOZD pa plana ni izpolnila Mojstrana.

Primerjava proizvodnje daje enako sliko kot celotni dohodek, vendar z razliko, da poleg Mojstrane tudi Bohinj plana ni izpolnil. V Mojstrani je rezlog v izpadu prodaje MIKO elementov in delno garažnih vrat, v Bohinju pa izpad pri pohištvo zaradi (Nadaljevanje na 2. strani)

17. julij - krajevni praznik Bleda

Z velikim ponosom in samozavestjo lahko trdimo, da ni kotička v naši prelepi svobodni Sloveniji, ki ne bi bil povezan s spomini na veliki boj slovenskega ljudstva.

Temni gozdovi, širni travniki, prostrane košenece, pašniki in njive so bili prehojeni podolgem in počez, saj so se vsepovsod na različne načine borili za osvoboditev številni partizani, zavedni in požrtvovalni aktivisti, pa vztrajni ter odločni mladinci in pionirji. Prebivalci blejskega kota so prav tako prispevali svoj delež in Bled sam je poln storov, kjer so se dogajali pomembni dogodki v času NOB. Eden takih prostorov je kamnolom na južni strani Straže. Tam so se 17. julija 1941 sestali blejski mladinci, da so se pripravili na svojo prvo veliko akcijo. Počakali so, da se je stemnilo, nato pa delali vso noč. Drugega dne ob prvem svitu so bili po vsem Bledu, ki je bil zaseden in zastražen od okupatorjevih vojakov, vidni sledovi dela pogumnih fantov. V grajskem kopališču in pred lekarno sta plapolali zastavi z rdečo zvezdo, po zidovih in ograjah so bili nalepljeni plakati s pozivi na oborožen upor, asfaltirana cesta od Bleda do Lesc je bila popisana z revolucionarnimi gesli, somišljeniki in pomagači okupatorja so dobili pisemne opomine. Visoki funkcionarji gestapa so besneli zaradi nezaslišane drznosti, v srcih pošteni prebivalci Bleda pa se je prižgala iskra upanja.

V spomin na ta edinstveni dogodek so nekaj let po osvoboditvi proglasili 17. julij za blejski občinski, pozneje pa krajevni praznik. Seveda ta akcija blejskih mladincev ni bila edina, sledile so ji še druge, ki so bile že marsikje opisane.

Nekaj blejskih fantov je odšlo v gozdove že konec leta 1941, v naslednjih letih pa vse več. Sestavljali so borbene edinice na Pokljuki, Mežaklji, Jelovici, odhajali so se boriti na Primorsko, podali so se čez Karavanke, da so zanetili plamen upora med Slovenci na Koroškem. Tudi o tem je bilo že veliko napisanega in povedanega. Nekdanji blejski partizani, ki so danes že precej postarani, radi obujajo spomine na težke dni, pripovedujejo o bojevanju sedanjim pionirjem. Leto za letom prihajajo v šolo, kamor jih ob različnih priložnostih in praznovanjih vabijo predstavniki pionirske organizacije. Učenci z velikim zanimanjem poslušajo pripovedovanje in potem to opišejo v svojem glasilu. Posebno všeč so jim pripovedi o neustrašenih pionirjih, ki so bili najboljši prijatelji borcev.

Prav te dni so mi slučajno prišli pod roke že deset let stari spisi, v katerih učenci opisujejo delo medvojnih pionirjev. Izmed njih sem izbrala dva, ki opisujeta delo dveh članov delovne organizacije LIP Bled.

Oba tovariša sta znana kot dobra družbenopolitična delavca.

Anton Golc bi sam napisal svojo zgodbo na bolj zanimiv način, ker on to zna, tako pa bo opis bolj zgoščen. Avtor šolskega spisa namreč pripoveduje, kako je Golčev Tonček postal pionir in kurir. V začetku leta 1944 so imeli na Rečici pionirsko organizacijo. Sestajali so se skrivaj v Golčevi kolarski delavnici in se pogovarjali, kako bi jo švabom čimbolj zagodli. Velikokrat so ponoči prerezali telefonsko žico ob železniški progi, trosili letake, a Tončka je poleg tega terenski obveščevalec porabil še za kurirja. Nosil je pisma, ki jih je skrival pod klobuk, v nogavice, za srajco, prepeščal je na stotine kilometrov, da je oddal pošto na pravem mestu.

Zdravko Knaflič je prav tako kot zelo mlad pionir sodeloval pri trošenju letakov, za kar ni smel vedeti nihče od domačih. Nekoč pa mu je mama napolnila nahrbtnik s partizansko literaturo, obvezami in soljo. Obuti

je moral veliko prevelike čevlje, ker drugih ni imel. Ves ožuljen je prišel do Begunj, priti pa je moral v Drago. Srečal je zapor-nike, ki jih je nekam gnal in kričal nanje nemški vojak. Fantiček je pogumno zaklical »Heil Hitler«, v žepu pa stisnil pest. Nemški vojak se mu je celo nasmešnil, kot bi ga hotel pohvaliti. Zdravko je hitro odpetal s ceste na stezo in srečno oddal nahrbtnik partizanom, ki so ga čakali.

Spominov je veliko, a počasi bledijo. Prav zato pa moramo poskrbeti, da se bodo vsaj nekateri ohranili, saj je njihova sled živa in jasna, vzrzana tudi v dediščino prihodnjih časov. Naši revoluciji moramo dati priznanje, ki ji gre, saj ta revolucija še vedno traja, je živa in neminljiva, ni opremljena z datumi začetka in konca.

Tudi danes so nam potrebni borbeni ljudje, tudi današnjim borcem za socialistični razvoj in samoupravljanje je potrebna revolucionarnost, črvstost, tovarištvo, medsebojno zaupanje, kolektivni duh in samokritičnost.

Spominov na slavne dni naše zgodovine in preteklosti so posevečena tudi praznovanja in praznovanja.

Krajevna skupnost Bled vsako leto poskrbi za kako posebnost, da je pomen krajevnega prazni-

ka bolj poudarjen in bolj viden.

Letošnje praznovanje je bilo povezano z drugimi obletnicami sodelovanja in povezovanja z in jubileji, pa tudi v znamenju drugimi kraji. Na Bledu so se na dan pred praznikom zbrale folklorne skupine iz različnih krajev. Šle so v sprevedu po blejskih cestah. Igrali sta godbi iz Lesc in Gorij. Pred festivalno dvorano je bil koncert gorjanskih godbenikov, ki so tisti dan slavili svoj jubilej. Njihov gost je bil pevski zbor iz dolenske Ribnice, ki je zapel nekaj pesmi in navdušil poslušalce.

Skupščina Krajevne skupnosti Bled je imela slavnostno sejo, na kateri so počastili spomin na padle blejske borce. Posebna delegacija je položila venec k spomeniku na partizanskem kopališču. Predsednik skupščine je na kratko orisal delovanje krajevne skupnosti v preteklem obdobju in njene načrte v prihodnjih letih.

Na svečano sejo so bili vabljeni tudi še živeči udeleženci akcije 17. julija 1941.

Zvečer so v festivalni dvorani nastopile folklorne skupine s svojimi plesi. Tako se združuje in povezuje kulturno ter politično delo, naše proslave in praznovanja morajo biti odraz napredka na vseh področjih.

M. S.

Nova trgovina v Murski Soboti

V zvezi s splošnim gospodarskim razvojem in razvojem naše delovne organizacije, skladno z našo dolgoročno poslovno politiko smo se samoupravno odločili za razširitev lastne trgovske mreže na področju ožje in širše domovine.

Kot rezultat teh odločitev je bila najprej organizirana trgovina na Rečici, pozneje v Zagrebu in končno tudi v Murski Soboti.

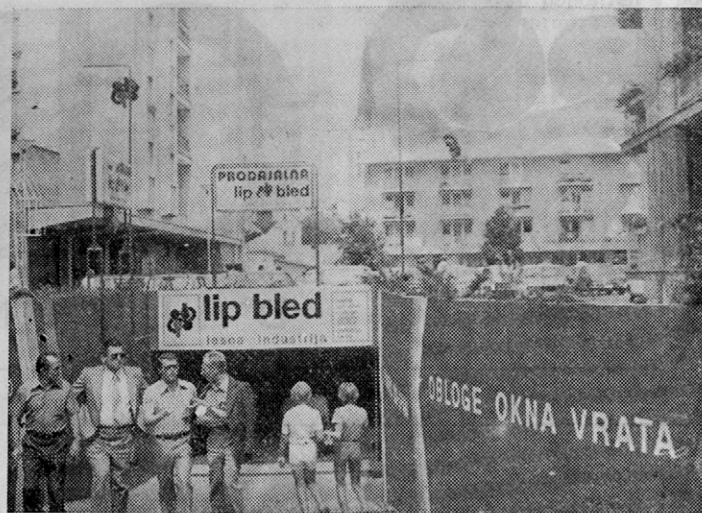
Svečana otvoritev nove prodajalne v Murski Soboti je bila 30. julija ob 11. uri. Že ob 10. uri zjutraj omenjenega dne so se začeli zbirati ob prijetnih zvokih domače in gorenjske glasbe, pred lepo okrašenim vhodom v

poslovalnico, vidni predstavniki oblasti in družbenopolitičnih organizacij iz Murske Sobotice in Radovljice, predstavniki naše DO ter ostali obiskovalci. K svečanemu vzdušju je prispevalo tudi lepo vreme, ki je panoramo okrog »šoping« centra v središču mesta, kjer je naša poslovalnica naredilo še bolj svečano in prijetno.

Točno ob napovedanem času je utihnila glasba in napovedovalec je po pozdravu vseh udeležencev najavil ing. Franca Bajta, direktorja, kot govornika na tej svečanosti. Uvodoma je dejal: »Danes odpiramo tretjo poslovalnico naše temeljne organi-

O pomenu trgovine na murskosoboškem območju je govoril direktor Franc Bajt, ki je poslovalnico tudi otvoril

Otvoritev nove prodajalne se je udeležil tudi predsednik Skupščine občine Murska Sobota

zacije maloprodaje. To poslovalnico smo načrtovali že dolgo in konec leta 1975 smo konkretnije pristopili k realizaciji zastavljenega cilja.

Ko je opisal cilj odpiranja nove trgovine, je poudaril: »Naš namen je, da se s takimi trgovinami čimbolj in neposredno približamo potrošniku. Poleg ne-

Po programu je sledila predaja ključev kolektivu nove poslovalnice. V imenu delovnega kolektiva LIP Bled je ključ prederal predsednik skupnega delavskega sveta Stanko Iskra, za kolektiv nove poslovalnice v Murski Soboti pa je ključ prevzel Franc Kodila, dosedanji vodja poslovalnice v izgradnji.

Takoj po svečanem delu so nove prostore obiskali številni gledalci, ki so z velikim zanimanjem ogledovali naše proizvode

posredne prodaje in zadovoljevanja potrošnikov imajo naše poslovalnice tudi pomemben delež pri raziskavi trga, uvajanju novih proizvodov na tržišče ter hitrejše povratne informacije o dogajanju na trgu.

Nato je množico seznanil s kompletnim proizvodnim programom naše delovne organizacije in na kratko orisal razvojno pot našega kolektiva od ustanovitve pa do danes, predvsem iz organizacijskega kakor tudi iz tehnološkega in prodajnega področja.

Ob koncu je še poudaril: »Naj še omenim, da nam bo poslovalnica v Murski Soboti verjetno prinesla poleg povečanja prodajnih možnosti še večjo povezanost s tem delom Slovenije, ki v prihodnosti lahko rodi tesnejše sodelovanje tudi v kooperaciji in skupni proizvodnji s podjetji tega področja.«

Izvajanje govornika so udeleženci pozdravili z burnim odobravanjem.

Teško je opisati svečanost tega trenutka ob predaji ključev, kajti prirčni stisk rok izraža več kot bi z besedami lahko povedali.

Ponovno so se oglašili zvoki lahke glasbe in sledil je ogled novih poslovnih prostorov ter razstavljenih eksponatov. V sproščnem tovarniškem pogovoru s domačini o tem in onem smo izvedeli veliko o njihovih željah, predvsem pa to, da bi naša nova poslovalnica v Murski Soboti bila resnično obojestransko pridobitev.

Po trditvah družbenih in javnih delavcev, ki spremljajo javno mnenje v tem kraju (njim gre tudi zahvala, da smo uspešno in v tako kratkem času uspeli izpeljati celotne priprave), je mnenje o uspešnosti te poslovalnice zelo ugodno.

B. S.

Polletni obračun

(Nadaljevanje s 1. strani)

še nezaključene investicije in ispan zidakov zaradi pomanjkanja cementa.

Posledice neizpolnitve plana so seveda najbolj vplivale na poslovni rezultat v TOZD Mojstrana, kjer je dosežena tudi najnižja stopnja pokrivanja 20,6 %, povprečno za LIP pa znaša 39,3 odstotke. Zamrznitev prodajnih cen ima namreč najbolj neugodne posledice ravno pri vhodnih in garažnih vratih, kjer je vpliv podražitev izdelavnih materialov v zadnjih letih največji. Ker ima Mojstrana ob polletju izgubo, je potrebno v roku 15 dni sestaviti program ukrepov za odpravo motenj v poslovanju. Delovna

skupina, ki je bila imenovana spomladi letos pa je že pripravila program ukrepov, ne oziraje se na polletni rezultat, ker so že v začetku leta pričakovali težave.

Na splošno smo lahko s polletnim poslovnim rezultatom zadovoljni, saj je dosti ugodnejši kot v enakem obdobju preteklega leta in v celoti za LIP tudi izpolnjuje planska predvidevanja ali zadolžitve za polletje 1977. Seveda pa moramo upoštevati, da je rezultat razmeroma skromen, kar je odraz težav v katerih se je lesna industrija nahajala in pa težav s prilagajanjem naraščajočim cenam proizvodnih materialov, storitev in raznih prispevkov.

J. L.

Sklepi samoupravnih organov

SDS (15. 7. 1977)

1. V 12-dnevno javno razpravo je dal sistemizacijo novih DM v DSSS in ukinitve nekaterih DM v DSSS.

2. Samoupravni organi v TOZD in DSSS, ki imajo pristojnost za sprejem novih delavcev, naj upoštevajo spremembe in prenos posameznih del na računalnik in v zvezi s tem koordinirano kadrujejo.

3. Svet za izobraževanje in strokovne službe imajo nalogo, da vnaprej predvidijo DM, odnosno zaposlene na teh DM, katerih delo bo zmanjšano, oz. prenešeno na AOP, za nadaljnje šolanje in morebitno zasedbo DM v oddelku za organizacijo poslovanja in AOP.

4. Sprejel je sklep o pristopu k samoupravniemu sporazumu o združevanju dela in sredstev za proizvodnjo cementa v novi cementarni v Anhovem. S sprejemom sporazuma se ukinja sklenjena kreditna pogodba.

5. Sprejel je tudi sklep o združevanju sredstev na osnovi sprejetega sporazuma o združevanju dela in sredstev za proizvodnjo cementa v novi cementarni v Anhovem v skupnem znesku 5.440.000 din, od tega na novo še 3.850.000 din. Salonit pa vrne 960.000 din vplačanega posojila.

6. Sprejel je sklep, da prispevamo za dokončanje investicijskih del I. etape in pričetek gradnje II. etape smučišča Kobla 1 finančni delež in 4 garancijske deleže.

7. Sprejel je pravilnik o določanju tajnih podatkov ljudske obrambe in o načinu njihovega zavarovanja ter pravilnik o organiziranju in izvajanju družbene samozaščite.

Svet za gospodarjenje (12. 7. 1977)

1. Obravnaval je program širjenja materialne osnove podjetnice in Centrale v letu 1977 in soglašal s predvidenimi naložbami.

2. Zborom delavcev je predlagal v sprejem spremembe samoupravnega sporazuma o temeljih plana srednjeročnega razvoja za obdobje 1976—1980, DS TOZD-ov pa sporazum o cenah proizvodov in storitev v GLG za leto 1977.

Svet za izobraževanje (12. 7. 1977)

1. Na podlagi razpisa in prispelih prošnji je razdelil štipendije in sprejel v uk vaje.

2. Obravnaval in rešil je naslednje prošnje:

— Henrika Blažiča iz DSSS za povrnitev stroškov šolanja in izredni dopust za šolanje na II. stopnji visoke šole za organizacijo dela Kranj — proizvodna smer;

— Joža Matjaža iz TOZD Mojstrana za povrnitev stroškov šolanja in izredni dopust za šolanje na I. stopnji visoke šole za organizacijo dela Kranj — proizvodna smer;

— Ivanu Bassanese je odobril nadaljevanje študija na Biotehniški fakulteti — lesarski oddelek s pogojem, da po končanem šolanju vrne podjetju štipendijo, ki jo je prejel za šolanje na tehniški fakulteti za lesarstvo;

— na prošnjo Alojza Luskovca, ki prosi za povrnitev stroškov šolanja na II. stopnji visoke šole za organizacijo dela Kranj je svet sprejel zaključek, naj najprej konča I. stopnjo in šele nato lahko prosi za povrnitev stroškov šolanja na II. stopnji visoke šole za organizacijo dela Kranj.

3. Stipendista Rajko Sečnik in Janez Tomažin sta prekinila šolanje na tehniški šoli za lesarstvo. Stipendijo sta prejela 7 mesecev. Svet je sprejel sklep, da morata štipendijo vrniti v 14 enakih obrokih.

Svet za splošne zadeve (28. 7. 1977)

1. Imenoval je komisijo za izbiro imena povišstva na podlagi natečaja, objavljenega v Glasilu.

Le-to sestavljajo: Edvard Prevc, prof. Niko Kralj, Drago Pauluša, Vinko Čuden in Miro Kelbl.

2. Pregledal je pripombe, ki so prispele na osnutek pravilnika o varstvu pred požarom. Zadolžil je komisijo v sestavi Stanka Iskra, Joža Marolta in Mirka Arha, naj pripombe prouči in uskladi s pravilnikom ter spremembe dostavi na prihodnjo sejo sveta.

Svet za družbeni standard (27. 7. 1977)

Nova stanovanja, ki bodo vseljiva 25. avgusta, je na osnovi rang lestvice dodelil naslednjim prosilcem:

1. v Boh. Bistrici:
— Ladu Cesarju 3-sobno
— 2-sobno stanovanje Lada Cesarja pa je dodelil Francu Pikonu

— Egonu Miheliču 2-sobno,
— Miheličevo stanovanje (3-sobno) pa je dodelil Zdravku Rozmanu

— Mileni Korošec garsonjero, ki je bila zamenjana za stanovanje Emila Bernjaka
— Zdravku Medja 1-sobno v stanovanjski hiši v Rožni ulici 12

2. v Radovljici:
— Ani Šiferer 3-sobno (polovico sredstev za nakup je prispevala Železarna Jesenice)

— stanovanje Ane Šiferer (na Bledu) je dodelil Valentinu Vragoloviču

— Marjeti Sedej 2-sobno (polovico sredstev za nakup je prispeval Merkur)

— Alojzu Tomažinu 3-sobno

Zasedanje DS TOZD REČICA (20. 7. 1977)

— zaradi majhnega pokrivanja se SM-5 hrastov podboj začasno izloči iz tipskega programa proizvodnje.

— Na vse zaposlene se apelira, da bolje izkoriščajo delovni čas, da zmanjšujejo število in dolžino odmorov v času delovne izmene, ker le s tem lahko prispevamo k še boljšim rezultatom, ker je sedaj za to ugoden čas. Poleg tega DS apelira na vse zaposlene, da vestneje skrbijo za splošni red in higieno v TO. V kolikor se stanje ne bo izboljšalo, se bo proti tistim, ki tega ne bodo upoštevali, disciplinsko ukrepalo.

— Pristopi se k izgradnji pokritega proizvodnega skladišča v izmeri ca 3400 m² po predračunski vrednosti 22.508.513.— din in da je soglasje k najetju kredita pri banki v višini:

— za osnovna sredstva 6.750.000.— din

— za obratna sredstva 2.000.000.— din

— Daje se soglasje k povečanju investicije za razširitev proizvodnje povišstva in uvajanja novih izdelkov v TOZD »Tomaž Godec« v Boh. Bistrici.

— Soglasno je bil sprejet predloženi samoupravni sporazum o cenah proizvodov in storitev v okviru GLG za leto 1977. Zboru delavcev pa DS predlaga v sprejem spremembe samoupravnega sporazuma o temeljih plana GLG za obdobje 1976—1980.

— Potrdi se sprememba sistemizacije delovnih mest v TOZD Rečica in sicer: ukineta se obe delovni mesti »knjižovodja materiala« (šifra 271008) in eno delovno mesto »obračunovalec OD« (šifra 261661), potrdi pa se sistemizacija novega delovnega mesta »kontrolor dokumentov« v oddelku priprave proizvodnje.

— Sprejme se samoupravni sporazum o temeljih samoupravnih planov SIS preskrbovalnega območja Elektro Gorenjske. Za podpisnika se pooblašča Stanka Ažmana.

— Potrdi se nabava naslednjih osnovnih sredstev:

1 kom omara ognjevarna za obrambni material ca 5.000.— din

1 kom vrata za vhod materialov v halo vrat ca 52.000.— din

1 kom baterijski vilničar z opremo ca 240.000.— din

2 kom robni furnirki za podboj SM ca 1200.000.— din

3 kom žepni kalkulatorji ca 4.500.— din

— Hikel Brunu in Cupar Zvonku se odobri izredno plačan dopust v času od 7. do 28. 8. 1977 za udeležbo na mladinski delovni akciji »KOŽBANA 77«

— Galiskemu društvu Mlino se odobri brezplačna dobava 15 kom vratnih kril z napako (škart) za opremo orodišča v gasilskem domu.

— Galiskemu društvu Gorje se odobri brezplačna dobava 30 kom izrezov od vrat in dva voza žagovine.

tal, oboje je bilo dokaj poprečno. Morda so to opravičevale le dimenzije v višino in širino, tako da smo ob obilici narodov, ki smo jih tu srečevali, doživljali resnični babilon, v dimenzijah pestrosti. Grožnja iz cenika, da se bomo morali predčasno odpovedati gostoljubju, je prekinila to občudovanje, drugo jutro smo se preselili v nam dostopnejši hotel.

Cas, ki smo ga imeli na razpolago za turistično paralelo, smo do konca izkoristili. S kolegom sva nedeljsko popoldne in večer porabila za ogled tistih delov Prage, ki so po starobitnosti in umetnosti resnično enkratni: Karlov most, Staromestne namesti, Husov spomenik, Prašna brana, mestna hiša s svojo uro. Ko prebiraš na zrušenem kamnu vrezane črke, ni veliko nemških besedi, starejše so latinske, ki povečičujejo pobudnike, graditelje in mecene teh pomnikov. Mlajši napisi so v češčini in nas konkretnije seznanjajo z retrospektivo češke zgodovine. Tudi novejša zgodovina ni pozabljena — iz solidarnosti je zapisana kar v štirih jezikih: v češčini, angleščini, ruščini in nemščini. Zapis je na velikem kamenitem panoju, na odkruseni steni stare mestne hiše. Seznanja nas s težkimi trenutki češke zgodovine, ko je ob odhodu obupanih tevtonskih poraženec — esesovcev grozilo uničenje teh čudovitih spomenikov. Vendar so to preprečile sovjetske čete, katerim je dolžna Praga vso veliko hvaležnost.

Veliko novejša zgodovina je simbolizirane s tanki in topovi, ki stojijo na podstavkih. Tudi razdejane Lidice niso pozabljene. S slikami, fotografijami in besedilom nas opominjajo na marsikaj, ki so ga priredili nemški esesovci.

Taka, pohvale in posnemanja vredna pozornost, počasi blede, ko za njo vstajajo spomini na razsežnosti uničevanja, ki jih je prinesla zločinska blaznost nekaternikov. Vtisi so, ki puščajo sledi in vzpodbujajo razmišljanja.

Nedelja se že skoraj preveša na ponedeljek, ko se s kolegom vračava po odmevajočih praznih ulicah v veličastni Internacional. Vsak najmanjši kašel na velikem prostoru pred hotelom doni kot salva. Soba, ki jo imava s kolegom, ima okno v fasadi hotela in spanec prekinjajo od časa do časa petje in glasne razprave vračajočih. Vsak od udeležencev se trudi za pozornost, bolj je petje neuglašeno, bolj je glasno. Nekatere narodnosti so že itak prikrajšane na melodičnosti svojega jezika in si pomagajo s taktom in glasnostjo. Spomini in vtisi pa se mešajo in izgublajo, spanec počasi leze pod kožo. Praška pomlad poje njuje, vstaja čisto navaden prozaičen dan.

Dan, ko smo začeli prve pogovore s predstavniki praškega podjetja Strojimport. To podjetje zastopa na mednarodnem tržišču tovarne lesno obdelovalnih strojev. Bilo je govora predvsem o postavljanju osnovnih pogojev, o rokih dobave, cenah in možnostih nabave rezervnih delov. Vsi principi bodočih odnosov bi se po njihovem morali prirediti osnovnemu planu, ki je zakon za proizvajalce in trgovce.

V nadaljevanju razgovorov so nam predlagali načrt ogled tovarne, kjer stroji ponujenega programa delajo. Ker se je vsa stvar približevala našim željam, nismo iskali svojih variant ogleda.

Prvo potovanje je teklo preko dežele, ki je sam gozd in njiva. Ceste so do malega vse asfaltirane in dobro urejene. Prometa je sorazmerno dovolj, vozila so vseh rangov in starosti. Skoro polovico srednje Češke je prizadejala huda ujma — drevje, po večini smrekovo, je brez vrhov. Konice je polomil zaledenel sneg z vetrom do enega metra in še več. Tako sicer urejeni gozdovi kažejo žalostno sliko.

Sredi tega potovanja so nas opomnili, da smo na prvem cilju, in sicer v tovarni strojev (Nadaljevanje na 4. strani)

V ČSSR

Iskanje novih možnosti in starih vezi je navedlo Slovenijales, da v svoj prostor kontaktiranja vnese tudi tovarne lesnoobdelovalnih strojev na Češkem. Ker sta možnost in obseg direktnih stikov s tovarnami skoraj izključena, ostaja edina prilika, da si preko izvoznih podjetij omogoči pregled nad asortimanom in ostalimi pogoji. Slovenijales kot dobavitelj — posrednik strojne opreme je v ta namen organiziral ogled lesnoobdelovalnih strojev s praškim podjetjem Strojimport. Na ta ogled je povabil nekatera podjetja in med njimi tudi naše.

Potovanja sem se udeležil namesto obolelega tov. Muleja skupaj s tov. Lapom. Obe dve enoti, ki ju namreč predstavljata Podnart in Rečica, sta zainteresirani za nakup večstranskih skobelnih strojev. Omejevanje uvoza strojne opreme iz zapadnih držav je spodbudilo iskanje novih možnosti in ena izmed teh je tudi uvoz iz ČSSR.

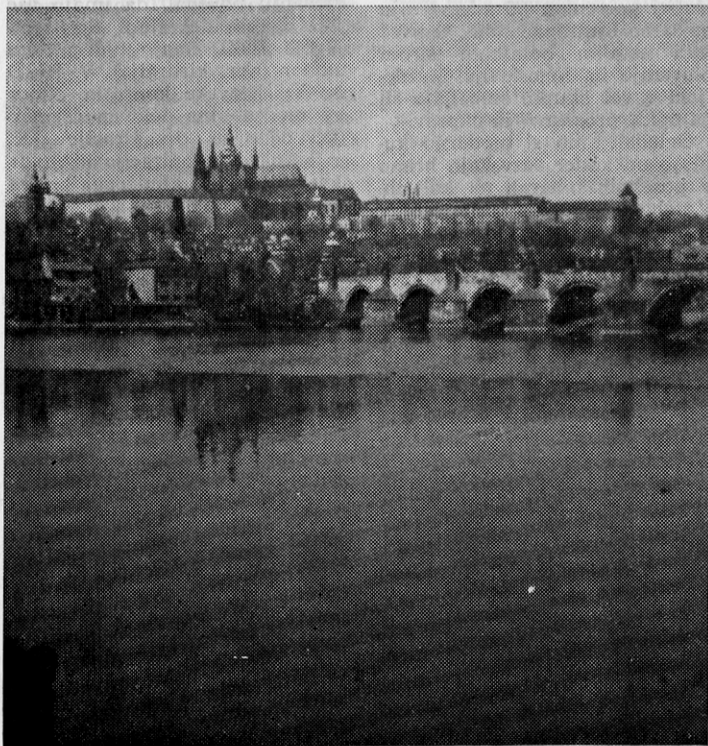
Ker je članek namenjen širšemu krogu, ne bo odveč, če vse-

buje poleg čiste suhoparne strokovnosti tudi nekaj potopisnih elementov.

Potovanje se je pričelo 29. maja 1977. Zbirno mesto je bilo določeno: Zagreb — letališče, od koder smo z letalom odpotovali v Prago. Radovednost, ki jo ponuja sprememba okolja in drugačni načini življenja, je bila delno potešana s sicer uniformiranim sprejemom, ki pa je bil zadosti vljuden in kljub temeljivosti kar hiter.

Prvi stik s Češko nam je posredoval taksist, ki pa je kot povsod po svetu tudi tu skušal svoj zaslužek povečati z našim naivnim odnosom do vrednosti v kronah. Kasneje smo se lahko prepričali, da v tej državi cene razen pri natakarih in taksistih trdno stojijo in so jasno označene v nacionalni valuti na vseh artiklih in cenikih, katerih se striktno držijo.

Problem prebivanja ob prenatranju hotelov zaradi festivala glasbe Praška pomlad smo si morali začasno rešiti z nastanitvijo v hotelu Internacional, ki so tudi po razsežnosti hotela za nas težko dojemljive. Nisem prepričan, da smo plačali tako ceno zaradi zajtrka ali bleščočih

Karlov most v Pragi

70-letnica godbe Gorje

V soboto, 16. in v nedeljo, 17. julija, smo godbeniki iz Gorij praznovali visoko obletnico — 70-letnico ustanovitve naše godbe na pihala. Čeprav so občani vedeli povedati, da sega ustanovitev že dalje v preteklost, nima mo pisanih dokumentov o pravem nastanku. Povedali so, da je godba igrala že pred 107. leti, ko je bila slavnostna otvoritev železnice Ljubljana—Trbiž. V tistih časih in še prej je tudi igrala na vaških veselica, predvsem pa na cerkvenih slavnostih. Prva skladba, ki so jo igrali po notah je bila bolgarska koračni-

ca Šumi Marica. Takrat je bilo za godbo težko, kajti niso imeli pravega prostora — zbirali so se pri Mačku doma. Godba ni imela denarja za nakup instrumentov, zato so jih morali godbeniki sami kupovati. Leta 1907 se je priključila gasilskemu društvu Gorje. Od takrat naprej štejeemo ustanovitev godbe. Gasilsko društvo je dalo nekaj denarja za nakup novih instrumentov. V godbo se je takrat priključilo nekaj mladih fantov. Od tega leta naprej obstaja več fotografij in zapiskov o delovanju godbe.

Tudi med obema vojnama je godba delovala, vendar v manjšem obsegu, kot je danes. Vodili so jo moj oče Anton Kocjančič, njegov brat Jaka, Franc Kunstelj, Janez Solar, Miha Bregant in Franc Pikelj. Med vojno je godba prenehala delovati. Godbeniki so odšli v partizane; svoje življenje za izgon okupatorja za svobodo je žrtvovalo kar sedem godbenikov. Po vojni, leta 1947 je godba zopet začela z vajami. Vodil jo je Solar Tomaž, po 16. letih je vodstvo prevzel Julij Sorgo iz Javornika, kateri nas uspešno uči in vodi še danes.

V soboto, ob 14. uri, smo se godbeniki zbrali pred gasilnim domom. Pričakovali smo moški pevski zbor iz Ribnice, prijateljsko smo si segli v roke in po kratkih skupnih vajah smo se odpeljali na Bled, kjer smo imeli nastop pred festivalno dvorano. Koncert naše godbe in pevcev iz Ribnice je popestril član slovenskega okteta Tone Kozlevčar. Po končanem koncertu je bila kratka parada proti Park hotelu. Tam smo imeli skupno večerjo. Nato smo se pripeljali v Gorje, kjer smo imeli slavnostni koncert, katerega se je udeležilo mnogo domačinov, pa tudi mnogo gostov iz tujine. Navdušeno so poslušali našo godbo in nastop ribniških pevcev. Z njimi smo sodelovali že mnogo let. Bili smo v dobrih odnosih, zato smo sklenili, da se pobratimo. Pripravili smo pester program, ki je obsegal partizanske in narodne pesmi, koračnice in pesmi iz klasičnega repertoarja.

Skupaj s pevci iz Ribnice smo zaigrali in zapeli ribniško him-

Slavnostni koncert 70-letnice godbe na pihala Gorje

no S'm Ribn'čan Urban in gorsko himno v Gorjah zvoni, da se turn maje. Kot že dolga leta nam je dirigiral naš vodja in dirigent Julij Sorgo, Ribničane pa je vodil Tone Petek.

Ob tem nastopu smo prejeli mnogo čestitk iz domačih, kot tudi iz oddaljenih krajev. Cestitali so nam predstavniki godb Lesce, Tržiča, Medvod in Jesenic. Na prireditvi smo razdelili tudi priznanja bivšim godbenikom, dirigentom, najbolj zaslužnim članom godbe in pevcev iz Ribnice, še posebno pa smo čestitali pevcu Tonetu Kozlevčarju, članu slovenskega okteta.

Ura je bila že pozno zvečer, ko smo zaključili program in nato smo odšli v gasilsko sobo, kjer smo imeli skupno zabavo. Zjutraj smo se poslovili, in bilo nam je žal, da je tako hitro minilo.

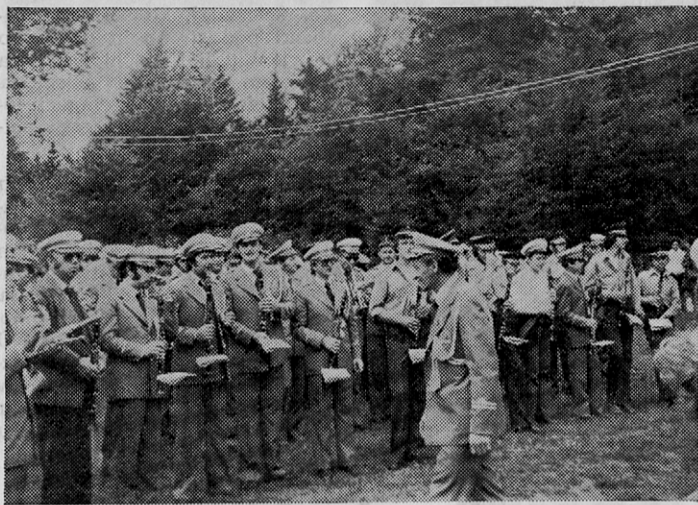
Mi pa smo nadaljevali program v nedeljo, ko smo ob 15.

uri pričakali godbo iz Lesce in Medvod in skupaj z njimi imeli revijo godb na pihala. Revija je bila organizirana v čast naše 70-letnice. Organiziralo jo je Zveza kulturnih prosvetnih organizacij pri občinski skupščini Radovljica. Kot v soboto zvečer se je tudi v nedeljo udeležilo mnogo poslušalcev in ljubiteljev godbe na pihala.

Po končanem programu pa je bila gasilska veselica, na kateri je igral ansambel Karavanke. Mnogo ljudi je vztrajalo do konca, čeprav se je veselica končala šele zgodaj zjutraj.

Tako se je končal naš praznik, na katerega smo se pripravljali skoraj pol leta. Ob pogostih nastopih (imamo jih povprečno 65 na leto), in vajah, ki jih imamo vsaj dvakrat na teden, smo žrtvovali še več prostega časa, da bi bili čim boljše.

Ciril Kocjančič

Na sliki sta združena pihalna orkestra iz Lesce in Gorij pri skupnem nastopu na Homu nad Zaspom. V soboto in nedeljo, 16. in 17. julija, pa so gorski godbeniki, ob svojem visokem jubileju, 70-letnici obstoja, imeli v gosteh kar tri pihalne orkestre in sicer iz Jesenic, Lesce in Medvod. Povabilo so tudi pevski zbor iz Ribnice, kjer bo pobratenje obeh krajev.

Red in snaga v oddelku opaznih plošč

Čistoča in red ne more in ne sme biti delo samo enega človeka, temveč osebna kultura vsakega posameznika.

Pred nedavnim je bila na televiziji oddaja, ki je govorila o redu in čistoči posameznih ljudi pri delu, doma in v družbi. Meni, ki sem jo gledala, poslušala in premišljevala o njej, se je vedno bolj vsiljevalo vprašanje, kaj bi se zgodilo, kakšna oddaja bi nastala, če bi stopil v oddelk opaznih plošč človek s skrito kamero in posnel vso nesnago, ki je dostopna človeškim očem?

Dolgo sem odlašala, da opišem vse to, sedaj pa se čutim že dolžno pred onimi delavci, ki z menoj vred vsak dan prestopajo, gledajo in občudujejo nered, ki ga nekateri povzročajo namenoma, da storim to.

Iz dneva v dan hodimo čez odvržene papirje, cigaretno ogorke, razne izpljunke, počene plastične lončke. V ženski garderobi v umivalnikih so na voljo vse vrste lasje, odvrženi koščki paloma brisač, včasih pa tudi izbruhana malica. Na mizi v velikem pepelniku so raznovrstni olupki jabolk, prazne konzerve; koši za smeti pa so največkrat prazni, dokler jih snažilka ne napolni s smetmi.

Ko pride človek v stranišče, si lahko ogleda precej stvari. Ob školjki dostikrat leži umazan toaletni papir, za njo pa sta se dobili tudi že stelenci — ena prazna, v drugi pa polovica vina.

Se bi lahko opisovala nesnago, ki je prav načrtno nastavljen. Vendar naj bo tokrat dovolj; povedala bom rajši, česa vsega sem bila deležna s strani nekaterih delavcev takrat, ko sem sprejela začasno delo snažilke. Na prigovarjanje nekaterih ga sploh ne bi smela sprejeti — zakaj ne, ne vem. S strani drugih nisem bila nikjer dovolj sposobna, zato so me določili in delo sem morala sprejeti. Po mnenju tretjih sem to delala za svojo korist. Le malo pa je bilo

onih, ki so vedeli, da nekdo mora to opravljati in da delo snažilke ni prav nič manj vredno kot kakršnokoli drugo delo v proizvodnji.

Doživela sem, da si je delavec poleg mene sezul čevljev in stresel pred mano vso nesnago, kar se je je lahko nabralo v štirih urah. Jaz sem molčala, sam pa je dejal ostalim, da ima pred seboj »sekretarja«, da bo že počistil, ker je plačan za to! Ko sem začela opozarjati na določene stvari, za nekatere nisem

delala drugega kot posedala po kotih!

Zavedajmo se, da imamo med seboj ljudi, ki so še daleč od tega, da bi jih lahko prištevali k civiliziranemu človeku. Ne vedo, da z nastavljanjem nesnage samo sebe prikažejo v slabi luči.

Leta nazaj smo imeli v šoli moralno, pri kateri smo med drugim razglabljali o lepem vedenju. In prav hudo kaznovan je bil oni, ki je pozabil, da ta predmet obstaja. Kaj pa naj se

Delovni ljudje in občani radovljiške občine slavijo 5. avgusta svoj občinski praznik v spomin na ta dan leta 1941, ko je bil po sklepu vojnorevolucionarnega komiteja KPS za Gorenjsko ustanovljen na območju Jelovice Cankarjev bataljon. To je bila prva večja enota porajajoče se partizanske vojske na Gorenjskem in v Sloveniji. Sestavljali so ga v glavnem domačini in borci iz cele Gorenjske. Bataljon se je odlikoval po številnih težkih bojih z nadmočnimi okupatorskimi silami, ki jim je zadajal težke izgube.

Cankarjev bataljon je v legendarni Dražgoški bitki januarja 1942 izbojeval eno največjih zmag nad nacistično vojsko v Sloveniji v tistem času, ki je močno odjeknila po vsej zasluženi domovini in daleč preko njenih meja. Iz tega bataljona so izšli najspodobnejši poveljniški kadri in se razvile številne nove partizanske enote, ki so v štiriletni osvobodilni borbi odločilno prispevale k popolnem uničenju in izgonu sovražnika ter h končni osvoboditvi domovine.

Letošnje praznovanje občine Radovljica poteka v znamenju jubilejnih obletnic tovariša Tita in ZK. Povezano je z obdobjem veličanstvenih uspehov vojvne izgradnje, rasti in razvoja občine

na gospodarskem in družbenem področju, zlasti pa v popolni uveljavitvi samoupravnih socialističnih družbenih odnosov.

Za preteklih 32 let po osvoboditvi je značilno, da je občina, ki danes šteje že nad 30.000 prebivalcev z okrog 12.000 zaposlenimi, uspela v svojem celotnem vzponu doseči že takšne rezultate, ki jo po višini narodnega dohodka in družbenem proizvodu uvrščajo med razvitejše v Sloveniji. Zasluga za takšen napredek pripada v prvi vrsti vsem delovnim poletom in požrtvovanjem ustvarili to kar imajo. K temu je pripomogla tudi velika moralopolitična zavest o pripadnosti novi samoupravni socialistični skupnosti jugoslovanskih narodov in narodnosti za katero so se nesebično borili in žrtvovali partizanski borci in aktivisti OF.

Danes so vsakršni primerjalni podatki o stopnji, rasti in razvoju gospodarstva in družbenih dejavnosti s podatki pred vojno in po osvoboditvi skoraj nedojemljivi. In nekaj zaostale, primitivne industrije in obrtnih delavnic so rasli močni industrijski objekti v domala vseh krajih občine. Po narodnem dohodku je ta panoga na prvem mestu v gospodarstvu radovljiške občine. Turizem predstavlja odločilno

uvode danes, za zrele, pametne ljudi? Odgovor na to bo mogoče lahko dal nekdo od tistih, ki se bo ob tem prispevku čutil najbolj prizadetega.

V oddelku opaznih plošč se muči s pobiranjem in opravljanjem nesnage ena sama ženska, ki ni veliko spoštovanja vredna. Zato naj tisti najbolj čisti ne pozabijo, da sedanja snažilka ne bo vedno opravljala tega dela. Presneto drugače bo treba delati tedaj, če bo na njeno mesto prišel nekdo od teh, sedaj »spoštovanja« vrednih ljudi.

O tem naj le vsak dobro premisli, šele potem naj se vpraša,

kaj mislim, da bom dosegla s tem, ko pišem v Glasilo. Reda in čistoče prav gotovo ne! Upam pa si trditi, da če bi se vsak toliko prizadeval za osebno kulturo kot se za razglabljanje in zbadanje določenih primerov, bi takih sestavkov sploh ne bilo treba pisati.

Star pregovor pravi: »Čistoča in red vzdržuje svet!« Nekateri za to vemo, tistim pa, ki so na to pozabili, pa naj botruje trdna odločitev, da postanejo drugačni še danes, ta trenutek, ker se lahko zgodi, da bo vsak jutri prepozen!

Bojana Š.

5. avgust - praznik občine Radovljica

mesto v slovenskem in jugoslovanskem prostoru, čeprav še ne dohaja razvoja v državi, sodi po svoji kakovosti in storitvah v sam vrh, kar se močno odraža na podobo občine.

V zadnjih letih se kljub neugodnim mednarodnim gospodarskim gibanjem s pospešenimi integracijskimi procesi in stabilizacijskimi ukrepi, zahvaljujoč zlasti uveljavljanju samoupravljanja in delegatskih odnosov že kažejo pozitivni premiki v sodobnejši proizvodnji in tehnologiji. Z uresničevanjem ustavnih določil v konstituiranju in organiziranju TOZD vse več neposrednih proizvajalcev odloča o svoji usodi. Razen dohodkovnih razmerij, ki izvira iz določil zakona o združenem delu so bistveni dosežki opazni tudi na vseh ostalih življenjsko pomembnih področjih delovnih ljudi.

Povečana je socialna skrb za delavce tako glede zdravstvene zaščite kot v reševanju stanovaljskih problemov, v zadovoljevanju izobraževalnih, kulturnih, otroškovarstvenih in rekreacijskih potreb. Zgrajeni so številni stanovanjski bloki, zasebne hiše, zdravstvene in otroškovarstvene ustanove, nove šole, kulturni in športni objekti, ceste in komunalne naprave.

Uspešno delujejo samoupravne interesne skupnosti, ki sku-

paj z delegati iz združenega dela usmerjajo njihovo dejavnost in odločajo o vseh vprašanih, ki jih te skupnosti rešujejo za zadovoljevanje interesov in potreb delovnih ljudi in občanov v TOZD in v krajevnih skupnostih.

V 32 letih svobodnega razvoja in napredka občani radovljiške občine s ponosom gledajo na svoje dosežke, veliko pa je že storjenega, veliko pa je še naloga, ki jih pred njih postavlja nagel razvoj sodobnih družbenih in gospodarskih gibanj v svetu in doma. Zavedajo se, da bi bili vsi naporu zama, če jih ne bi sočasno usmerili tudi v njihovo lastno zaščito in obrambo. Zato nenehno krepijo svoje vrste v pripravah za splošni ljudski odpor in družbeno samozaščito, naslanjajoč se na bogate izkušnje iz NOB ter na vključevanje mladine v te priprave.

Dosedanji uspehi in izkušnje, predvsem pa pripravljenost vseh delovnih ljudi radovljiške občine, bodo tudi v prihodnje spodbuda za še večji napredek in blagostanje občine in njenih občanov. S tem se bodo najbolj dostojno oddolžili žrtvam in vsem tistim borcem, ki so se borili za to kar danes imamo, predvsem pa tistim, ki so bili 5. avgusta 1941. leta v zboru Cankarjevega bataljona na Jelovici.

